

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 72. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије којим је прописано да Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује својинске и облигационе односе и заштиту облика својине, правни положај предузећа и других организација, као и финансијски систем.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Након усвајања Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, број 125/04), и Закона о изменама и допунама Закона о регистрацији привредних субјеката („Службени гласник РС“, бр. 35/04 и 72/05), значајно је повећан број регистрованих огранака страних привредних друштава.

Наиме, у Закону о привредним друштвима, у члану 3. одређено је да привредно друштво, домаће или страно, може образовати један или више огранака, да је огранак део привредног друштва који нема својство правног лица, има место пословања и заступнике, а послове са трећим лицима обавља у име и за рачун привредног друштва. Наведеним законом огранци страних и домаћих правних лица доведени су у исти положај, с обзиром да ни један од њих нема својство правног лица, с тим да огранци домаћих правних лица послују под матичним бројем централе, док огранци страних правних лица то нису у могућности.

У Закону о регистрацији привредних субјеката („Службени гласник РС“, бр. 35/04 и 72/05), члану 6. тачка 7) наведено је да Регистар, поред осталог, садржи и податке о огранку привредног субјекта, на основу којих Агенција за привредне регистре, сходно наведеном закону региструје огранке страних правних лица, који испуњавају наведене законске услове и додељује им матичне бројеве под којим су регистровани и под којим ће пословати на територији Републике Србије.

Законом о спољнотрговинском пословању („Службени гласник РС“, број 101/05), у члану 9. став 2. тачка 1, дефинисан је огранак као издвојен, правно зависан организациони део оснивача, који на територији Републике Србије трајно обавља делатност за које је оснивач регистрован у земљи седишта. Огранак не може имати ширу пословну способност од оснивача, а мора пословати у складу са прописима Републике Србије и има третман домаћег лица.

Због неусаглашености осталих законских прописа којима се такође третирају филијале, односно огранци страних привредних субјеката са наведеним законима, као и евентуалних ризика које ова неусаглашеност може изазвати, покренута је иницијатива надлежних институција у циљу усаглашавања законских прописа у овој области.

Један од уочених проблема, а имајући у виду да је огранку страног лица дозвољено обављање делатности и да има третман домаћег лица, сходно члану 9. став 2. тачка 1), Закона о спољнотрговинском пословању, јесте неусаглашеност Закона о платном промету који не предвиђа могућност да огранак страног правног лица отвори текући рачун преко кога би обављао делатност.

У циљу подршке већег присуства филијала, односно огранака страних привредних друштава, и њиховог пословања уз што мање ризика, појавила се потреба за допуном Закона о платном промету, како би се створили услови за обављање делатности огранака страних правних лица у Републици Србији. Упоредном анализом

законодавстава и праксе земаља у окружењу, уочено је да је ограницима страних правних лица на територији тих земаља, омогућено учествовање у платном промету, као и отварање текућих рачуна.

III. САДРЖИНА ЗАКОНА – ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. овог закона додаје се став 2. у члану 2. којим се утврђује да се одредбе овог закона које се односе на правна лица примењују и на огранке страних привредних друштава који су основани у складу са законом којим се уређује оснивање привредних друштава.“

Чланом 2. овог закона предвиђа се дан ступања на снагу овог закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у Буџету Републике Србије.